

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

"28" *березня* 2007 року

До Конституційного Суду України

Суб'єкта права
на конституційне подання:
народних депутатів України

Уповноважені за дорученням:

народні депутати України
Сас Сергій Володимирович
(01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5)
Швець Віктор Дмитрович
(01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5)

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України
(конституційності)

Закону України "Про внесення змін до Конституції України"
від 8 грудня 2004 року (№ 2222-IV)

та

Закону України „Про внесення змін до розділу IV
"Прикінцеві та перехідні положення"

Закону України "Про Конституційний Суд України"
від 4 серпня 2006 року №79-V

Ми, народні депутати України, керуючись статтею 150 Конституції України та статтями 13, 39, 40, 41 Закону України „Про Конституційний Суд України”, звертаємось до Конституційного Суду України з поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року № 2222-IV (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2005, N 2, ст.44).

02 03/993 07 07

Підставою для визнання зазначеного Закону неконституційним повністю є порушення встановленої Конституцією України процедури його розгляду.

Розгляд та прийняття Верховною Радою України законів про внесення змін до Конституції України здійснюється за спеціальною процедурою, встановленою її розділом XIII „Внесення змін до Конституції України”.

Зміни до Конституції України не можуть вноситись всупереч умовам, визначеним статтями 157 і 158 Основного Закону України, які стосуються як безпосередньо змісту відповідних змін (зміни не можуть передбачати скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина, бути спрямованими на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України (частина перша статті 157), так і обставин їх внесення (частина друга статті 157), а також деяких аспектів діяльності Верховної Ради України, пов'язаних із внесенням змін до Конституції України (стаття 158).

Окреслені конституційні імперативи зумовлюють обов'язковий характер перевірки Конституційним Судом України відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції України вимогам її статей 157 і 158, що є невід'ємною складовою (стадією) конституційної процедури внесення змін до Основного Закону України, передбаченої розділом XIII.

Відповідно до статті 159 Конституції України законопроект про внесення змін до Конституції України розглядається Верховною Радою України за наявності висновку Конституційного Суду України щодо відповідності законопроекту вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

Згідно з офіційним тлумаченням наведеного положення, наданим Конституційним Судом України в Рішенні від 9 червня 1998 року № 8-рп/98 у справі щодо внесення змін до Конституції України, **у разі внесення в процесі розгляду у Верховній Раді України поправок до законопроекту він приймається Верховною Радою України за умови наявності висновку Конституційного Суду України про те, що законопроект з внесеними до нього поправками відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України.**

Зазначена правова позиція Конституційного Суду України певною мірою конкретизована у мотивувальній частині Рішення: „...згідно із статтею 159 Конституції України обов'язковій перевірці на відповідність статтям 157 і 158 Конституції України підлягає не тільки законопроект, поданий до Верховної Ради України в порядку статей 154, 155 і 156 Конституції України, але й усі можливі поправки, внесені до нього у процесі його розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України.

Отже, законопроект, який за висновком Конституційного Суду України відповідав вимогам статей 157 і 158 Конституції України і до якого було внесено поправки під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України, підлягає також перевірці Конституційним Судом України щодо відповідності цього законопроекту вимогам зазначених статей Конституції України перед прийняттям його як закону про внесення змін до Конституції України”.

Вважаємо за необхідне також наголосити, що внесення змін до Конституції України у спосіб, який порушує порядок, визначений розділом

XIII Основного Закону нашої держави, може призвести до узурпації влади в Україні.

Гарантією її недопущення є, зокрема, закріплений Конституцією України принцип здійснення державної влади на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову (частина перша статті 6), а також конституційне положення, згідно з яким органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19) (Рішення Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року № 6-рп/2005 у справі про здійснення влади народом).

Роль Конституційного Суду України в процесі внесення змін до Основного Закону України засвідчує один із проявів конституційного принципу поділу державної влади на законодавчу, виконавчу та судову, реалізація якого досягається чіткою системою їх взаємостимувань і противаг. Адже наявність відповідного висновку Конституційного Суду України є необхідною умовою розгляду законопроекту про внесення змін до Конституції України на пленарному засіданні Верховної Ради України.

Таким чином, обов'язковою стадією конституційної процедури внесення змін до Конституції України є здійснення Конституційним Судом України попереднього контролю щодо відповідності такого законопроекту, в тому числі з усіма можливими поправками, внесеними до нього у процесі його розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України, встановленим Конституцією України вимогам.

Метою такого контролю є забезпечення конституційності реалізації Верховною Радою України її повноважень щодо внесення змін до Конституції України, що є однією з основних гарантій стабільності Основного Закону нашої держави, у тому числі непорушності прав і свобод людини і громадянина, незалежності, територіальної цілісності України.

Конституційний Суд України у Висновку від 10 грудня 2003 року № 3-в/2003 визнав проект Закону України „Про внесення змін до Конституції України” (реєстраційний № 4180) таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

У процесі доопрацювання та попереднього схвалення цього законопроекту більшістю від конституційного складу Верховної Ради України 23 червня 2004 року до нього було внесено окремі зміни, в тому числі доповнення, уточнення формулювань приписів та редакційні поправки. За результатом аналізу цих змін Конституційний Суд України дійшов висновку, що вони не спрямовані, зокрема на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України, тобто не суперечать положенню частини першої статті 157 Основного Закону України.

У цілому проект Закону України „Про внесення змін до Конституції України” (реєстраційний №4180) з внесеними до нього поправками Висновком Конституційного Суду України від 12 жовтня 2004 року № 2-в/2004 визнано таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

Проте, в процесі наступного розгляду цього законопроекту у Верховній Раді України до нього були знову внесені окремі зміни (поправки), які

певною мірою коригували його зміст, але не були предметом перевірки Конституційним Судом України щодо їх відповідності вимогам частини першої статті 157 Конституції України. Змінений у такий спосіб законопроект був як Закон про внесення змін до Конституції України прийнятий Верховною Радою України 8 грудня 2004 року, що суперечить вимогам статті 159 Конституції України.

Так, відмінності між текстом законопроекту, щодо якого Конституційним Судом України надано відповідний висновок, та текстом Закону, підписаним Головою Верховної Ради України та Президентом України 8 грудня 2004 року, стосуються: виключення цифр „120” з нумерації статей пункту 1 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України"; в редакції частини першої статті 78 вилучено слова "крім випадків, передбачених цією Конституцією"; в редакції частини другої статті 78 вилучено слова "крім посад членів Кабінету Міністрів України"; з пункту 6 частини другої та частини шостої статті 81 вилучено слова в дужках "виключення"; в пункті 22 частини першої статті 85 переставлено місцями слова "Збройних Сил України" і "Служби безпеки України"; в пункті 37 частини першої статті 85 замість слова "зміни" записано слово "змін"; з пункту 2 частини другої статті 88 вилучено слово "органів"; стаття 90 доповнена новою частиною: "Повноваження Верховної Ради України, що обрана на позачергових виборах, проведених після дострокового припинення Президентом України повноважень Верховної Ради України попереднього скликання, не можуть бути припинені протягом одного року з дня її обрання"; в статті 98 вилучено слова "та використання"; перед статтею 113 вилучено назву "Розділ IV Кабінет Міністрів України. Інші органи виконавчої влади"; у частині другій статті 113 додано слово "цією"; пункт 4 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України", яким викладається частина четверта статті 94, доповнено словам "і опубліковуються"; підзаголовок пункту 5 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України" редакційно об'єднано з підзаголовком підпункту "а)"; підзаголовок підпункту "а)" пункту 6 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України" змінено редакційно з додаванням до нього пунктів з 13 по 16, 19, 20 і 30; пункт 12 частини першої статті 106 викладено в іншій редакції: "призначає на посади та звільняє з посад половину складу Ради Національного банку України"; в пункті 6 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України" замість слів про виключення пункту 14 його викладено в новій редакції із зазначенням того, що Голова Служби безпеки України призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України, а слова "пункти 15, 16, 19, 22 і 30 викласти в такій редакції" вилучені; в пункті 6 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України" слово "половину" в редакції пункту 22 частини першої статті 106 замінено на слово "третину" (фактично збережено норму Конституції України в редакції 1996 року); в підпункті "а)" пункту 7 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України" пункт 9³ статті 116 вилучено; зміни до частини четвертої, восьмої, дев'ятої, десятої статті 118 не приймалися, стаття 118 залишилась у старій редакції Конституції України; частина перша статті 120, крім відокремлення дужками слів "крім викладацької, наукової та творчої

роботи у позаробочий час", змін не зазнала, фактично залишено її стару редакцію; у пункті 10 Розділу I Закону України "Про внесення змін до Конституції України", яким визначається редакція частини першої статті 122 додано слово "України"; зміни до пункту 2 частини п'ятої статті 126, передбачені пунктом 11 Розділу I проекту Закону України "Про внесення змін до Конституції України", не приймалися, стаття 126 щодо досягнення суддею шістдесяти п'яти років, а суддями Конституційного Суду України та Верховного Суду України - сімдесяти років залишилась у редакції Конституції України 1996 року; зміни до частини другої статті 148, передбачені пунктом 13 Розділу I проекту Закону України "Про внесення змін до Конституції України", не приймалися, стаття 148 залишилась у старій редакції; пункт 1 Розділу II Закону України "Про внесення змін до Конституції України" після слів "Цей Закон", викладений в новій, суттєво відмінній редакції; пункти 4, 5, 6, 7, 8, 9 Розділу II проекту Закону України "Про внесення змін до Конституції України" у прийнятті Верховною Радою України редакцію Закону України "Про внесення змін до Конституції України" не увійшли, тобто фактично були вилучені (порівняльна таблиця додається).

Закон України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року № 2222-IV відповідно до частин першої, другої, п'ятої статті 94 Конституції України був підписаний і оприлюднений та набрав чинності з 1 січня 2006 року, за винятком окремих положень, які набрали чинності з дня набуття повноважень Верховною Радою України, обраною у 2006 році (пункт 1 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону).

Отже, розглянувши законопроект про внесення змін до Конституції України і прийнявши відповідний Закон України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV без звернення до Конституційного Суду України для одержання висновку щодо відповідності проекту Закону України „Про внесення змін до Конституції України” із внесеними до нього поправками, наведеними вище, встановленим Основним Законом України вимогам, та одержання відповідного позитивного висновку Конституційного Суду України, Верховна Рада України грубо порушила визначений Конституцією України порядок внесення до неї змін. Таким чином, порушено конституційну процедуру розгляду Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року № 2222-IV.

З точки зору наслідків, зазначені дії парламенту - єдиного органу законодавчої влади в Україні - треба оцінювати фактично як нехтування фундаментальним принципом верховенства права (частина перша статті 8 Конституції України), що за своєю природою нерозривно пов'язаний з демократією, конституційністю та законністю.

Недодержання встановленого порядку внесення змін до Основного Закону України поставило під сумнів правовий характер Закону України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, а отже, відповідних нині чинних положень Конституції України як акта найвищої юридичної сили, головного джерела національного права. Це загрожує стабільності конституційного ладу в Україні, нормальному функціонуванню державного механізму, а врешті-решт - реалізації загальних конституційних цілей і завдань.

Ураховуючи зазначене, порушені питання потребують адекватного вирішення, для чого в Основному Законі України передбачений необхідний

правовий інструментарій.

Так, згідно з частиною першою статті 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить, зокрема, вирішення питань про конституційність законів та інших правових актів Верховної Ради України. У свою чергу відповідно до частини другої статті 152 Конституції України закони, інші правові акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність.

У Рішенні Конституційного Суду України від 11 березня 2003 року № 6-рп/2003 у справі щодо права вето на закон про внесення змін до Конституції України, з-поміж іншого відзначається, що «відповідно до частини першої статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить, зокрема, внесення змін до Конституції України в порядку, передбаченому розділом XIII «Внесення змін до Конституції України» (пункт 1), прийняття законів (пункт 3). Повноваження щодо внесення змін до Конституції України здійснюється Верховною Радою України шляхом прийняття законів».

Тому закони про внесення змін до Конституції України є законами у сенсі пункту 3 частини першої статті 85 та пункту 1 частини першої статті 150 Конституції України, а вирішення питання про відповідність Конституції України (конституційність) законів України про внесення змін до Конституції України належить до юрисдикції Конституційного Суду України.

Отже, Закон України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року № 2222-IV є чинним законом, прийнятим Верховною Радою України, щодо якого Конституційним Судом України може вирішуватись питання про його відповідність Конституції України (конституційність) в аспекті додержання встановленої Конституцією України процедури його розгляду, прийняття (ухвалення) або набранням ним чинності.

Крім того, 4 серпня 2006 року був прийнятий Закон України „Про внесення зміни до розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України", відповідно до якого підпункт 1 пункту 3 розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України" (422/96-ВР) після слів "закони України" доповнено словами "крім законів України про внесення змін до Конституції України (254к/96-ВР), які набрали чинності".

Цей Закон набрав чинності з дня його опублікування, тобто з 05 серпня 2006 року, і був опублікований в газеті „Голос України” від 05.08.2006 року №144.

Вважаємо, що вказаний Закон не відповідає положенням статті 150 Конституції України (є неконституційним), виходячи з наступного:

Внесення змін до Конституції України передбачено в Розділі XIII Конституції України, яким встановлено, що такі зміни до Конституції України здійснюється на підставі законів, прийнятих з дотриманням процедури згідно статей 154 - 159 Конституції України.

Відповідно до підпункту 1 пункту 1 частини першої статті 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України.

Таким чином, Конституцією України встановлено, що до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність

Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України без будь-яких обмежень і винятків.

Законом України „Про внесення зміни до розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України" внесено зміни, відповідно до яких юрисдикція Конституційного Суду України з питань про відповідність Конституції України (конституційність) поширюється на закони України, крім законів України про внесення змін до Конституції України, які набрали чинності.

Таким чином, із повноважень Конституційного Суду України, які встановлені в підпункті 1 пункту 1 частини першої чинної статті 150 Конституції України вказаним законом вилучено вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України про внесення змін до Конституції України, які набрали чинності.

Тобто, вказаним законом без внесення змін до Конституції України були обмежені повноваження Конституційного Суду України.

Верховна Рада України має повноваження вносити зміни до законів України, в тому числі і щодо повноважень Конституційного Суду України. Але оскільки повноваження Конституційного Суду України щодо вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) встановлені Конституцією України, а не Законом України „Про Конституційний Суд України“, то для того, щоб внести зміни до повноважень Конституційного Суду України в цій частині, Верховна Рада України мала внести зміни до статті 150 Конституції України з дотриманням процедури внесення змін до Конституції України, встановленої статтями 154 – 159 Конституції України.

За таких обставин, Закон України „Про внесення зміни до розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України" від 4 серпня 2006 року №79-V не відповідає положенням підпункту 1 пункту 1 частини першої статті 150 Конституції України (є неконституційним).

На підставі викладеного вище та керуючись статтями 150, 152, 159 Конституції України, -

ПРОСИМО:

Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) Закон України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року №2222-IV та Закон України „Про внесення зміни до розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України" від 4 серпня 2006 року №79-V.

Додатки:

1. Рішення Конституційного Суду України від 9 червня 1998 року №8-рп/98.
2. Рішення Конституційного Суду України від 11 березня 2003 року №6-рп/2003.
3. Рішення Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року №6-рп/2005.
4. Висновок Конституційного Суду України від 10 грудня 2003 року №3-в/2003.
5. Висновок Конституційного Суду України від 12 жовтня 2004 року №2-в/2004.
6. Закон України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року № 2222-IV.
7. Проект Закону України "Про внесення змін до Конституції України", реєстраційний № 4180 від 19.09.2003 року.
8. Порівняльна таблиця відмінностей між проектом Закону України "Про внесення змін до Конституції України" (реєстр. №4180 від 19.09.2003 р.) та Законом України "Про внесення змін до Конституції України", прийнятим Верховною Радою України 8 грудня 2004 року (реєстр. № 2222-IV).
9. Закон України „Про внесення зміни до розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України" від 4 серпня 2006 року №79-V.

З повагою,

Народні депутати України:

№	Прізвище, ім'я, по-батькові народного депутата України	Номер посвід- чення	Підпис
1	Гимомелева Юлія Волод. дсем.	187	
2	Гурженко Олександр Васильович	188	
3	Петрук Микола Михайлович	195	
4	Світницький Олександр Матвійович	247	
5	Семшук Надія Леонідівна	300	
6	Феліція Григорій Михайлович	232	
7	Сас Сергій Володимирович	203	
8	Горнар Олена Борисівна	210	
9	Ченикова Віталій Михайлович	273	
10	Стаєв Любов Володимир	297	
11	Бондаренко Рієна Федорівна	275	
12	Шустик Олена Юртівна	315	
13	Лобусова Анжелка Василівна	274	
14	Сереженко Наталія Ігорівна	205	
15	Василь Ігор Іванович	247	

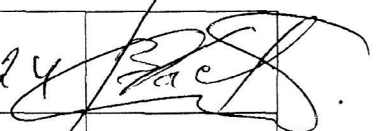

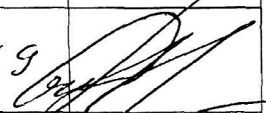

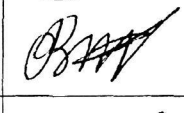
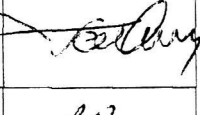
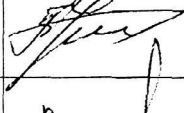
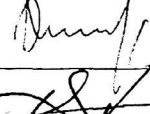
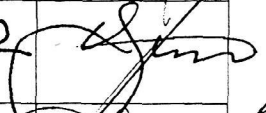
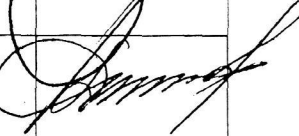

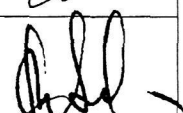
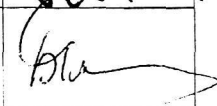
підписи народних депутатів України під конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222-IV)

16	Паммицький Сергій Володимирович	287	Саша
17	Згуринко Віталій Сергійович	194	194
18	Таран (Терева) Віктор Васильович	204	Віктор
19	Терехів Сергій Анатолійович	202	Сергій
20	Суслов Євгеній Іванович	196	Євген
21	Шевченко Андрій Віталійович	191	Андрій
22	Єрещак Ігор Геннадійович	303	Ігор
23	Білорус Олег Григорович	197	Олег
24	Містиславська Ольга Михайлівна	215	Ольга
25	Мішківська Зоя Леонідівна	208	Зоя
26	Вітченко Оксана Андріївна	304	Оксана
27	Ванчук Олег Валерійович	212	Олег
28	Селенко Анатолій Іванович	201	Анатолій
29	Косівська Оксана Степанівна	240	Оксана
30	Курікович Олег Іванович	206	О. Курікович
31	Курчик Юрій Борисович	263	Юрій
32	Олійник Степанів Васильович	272	Степан

підписи народних депутатів України під конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222-IV)

33.	Константинов Євген Семенович	№308.	<i>[Signature]</i>
34.	Абдулін Олександр Валерійович	№260	<i>[Signature]</i>
35.	Куршав Валентин Костянтинович	№281	<i>[Signature]</i>
36.	Швець Сергій Володимир.	287	<i>[Signature]</i>
37.	Турь Сидор Васильович	293	<i>[Signature]</i>
38.	Вигорин Дмитро Степанович	278	<i>[Signature]</i>
39.	Куршав Валентин Костянтинович	281	<i>[Signature]</i>
40.	Чудновський Віталій Володимир	291	<i>[Signature]</i>
41.	Зубов Валентин Сергійович	285	<i>[Signature]</i>
42.	Шуцко Сергій Григорович	273	<i>[Signature]</i>
43.	Зімін Євген Трохимович	305	<i>[Signature]</i>
44.	Забзюк Роман Олександрович	235	<i>[Signature]</i>
45.	Котельничук Андрій Анатолійович-2	211	<i>[Signature]</i>
46.	Шаманов Валерій Вікторович	277	<i>[Signature]</i>
47.	Рибаків Ігорь Миколайович	264	<i>[Signature]</i>
48.	Сивчишин Миколай Іванович	288	<i>[Signature]</i>
49.	Сідельник Іван Іванович	260	<i>[Signature]</i>

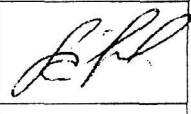
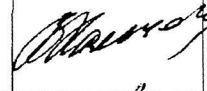
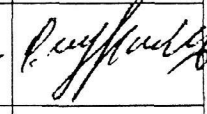

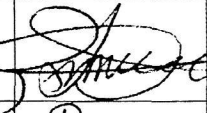
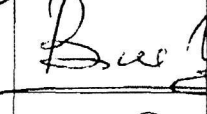

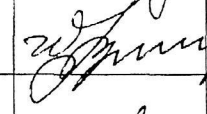
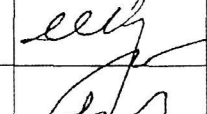

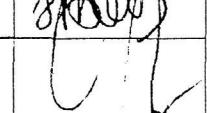

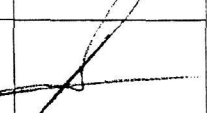
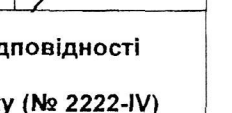
підписи народних депутатів України під конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222-IV)

50	Зеребряний Василь Тимотійович	224	
51	ПЕТРЕНКО В'АДЧМ МИХАЙЛОВИЧ	226	Вітєсєвєнє
52	КАМЧАТНИЙ Валерій Григорович	307	Кєвєч
53	Ковтушенко Олександр Володимирович	301	
54	Курявський Федір Коєвдєєвич	269	
55	Колішук Сергій Володимирович	302	
56	Ворониш Ігорь Борисович	219	
57	Савчук Володимир Іванович	210	
58	Ткаченко Володимир Володимир	276	
59	Пожовань Михайло Олександрович	388	
60	Чиганов Валерій Михайлович	209	
61	Глизицько Ігор Тригорович	313	
62	Саворчанко Марія Віталіївна	312	
63	Понор Володимир Ігорьович	306	
64	Шелеко Дмитро Васильович	221	
65	Галишенко Микола Іванович	303	
66	Губський Володимир Володимирович	213	

підписи народних депутатів України під конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222-IV)

67	Заслон Ігор Ігор	238	
68	Корн Віталій Ігорович	220	
69	Волкучь Михайло Іванович	200	Волкучь
70	Шао Євген Петрович	280	Шао
71	Будмеран Олександр Олександр	284	
72	Сербін Юрій Сергійович	282	
73	Шерешні Іван Іванович	288	Шерешні
74	Зозуля Руслан Петрович	278	
75	Полохало Володимир Іванович	236	
76	Луцкич Олег Григорович	299	
77	Косієвський Микола Іванович	258	
78	Гнаткевич Юрій Васильович	446	
79	Лук'яненко Левко Григорович	192	
80	Куртійчук Євген Володимирович	289	
81	Журавко Валерій Володимирович	261	
82	Клишман Олександр Борис	229	
83	Сенченко Андрій Вікторович	267	

підписи народних депутатів України під конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222-IV)

84	Курієнко Іван Григорович	256	
85	Скученко Володимир Дмитрович	230	
86	Камчатко Валерій Михайлович	214	
87	Курійєв Степан Володимирович	222	
88	Оршаків Володимир Іллічович	216	
89	Гречка Олександр Григорович	311	
90	Омельченко Григорій Омельчович	193	
91	Шваць Віктор Деметрійович	217	
92	Львівський Володимир Олександрович	208	
93	Вітківський Юрій Вікторович	402	
94	Куровський Іван Іванович	251	
95	Ковзаль Микола Олександрович	239	
96	Горбаченко Юрій Анатолійович	280	
97	Копрєв Ігор Сергійович	232	
98	Бурек Сергій Васильович	223	
	Косаченко П. І.		
99	Котин Олександр Миколайович	218	

підписи народних депутатів України під конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222-IV)

